Dosar nr. 2-698/2025
2-25070917-15-2-20052025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

16 decembrie 2025 municipiul Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Natalia Pasat
Grefier Elena Toderici, Daniela Jorovlea

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului Sergiu Dahina, avocatul Maxim Todorov,
Reprezentantul pârâților Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul de Poliție Cahul, Marina Bîrlea,
În lipsa:
Reclamantului Sergiu Dahina și reprezentantul intervenientului accesoriu Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, citați legal,

examinând în ședință publică, în limba română, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Sergiu Dahina împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului de Poliție Cahul, intervenientul accesoriu Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă cu privire la încasarea indemnizației unice și repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Argumentele expuse în cererea de chemare în judecată.
La data de 20 mai 2025, reclamantul Sergiu Dahina, reprezentat de avocatul Maxim Todorov, a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului de Poliție Cahul, intervenientul accesoriu Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă cu privire la încasarea indemnizației unice și repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, Sergiu Dahina a activat în cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul până la 15.03.2024, când prin Ordinul nr. 112ef din 15.03.2924 au fost încetate raporturile de serviciu din motive de sănătate, conform art.38 alin.(1) lit. e) din Legea nr.288 din 16.12.2016, din motive de sănătate, în cazul stabilirii incapacității sale de a exercita funcția publică cu statut special în conformitate cu decizia Comisiei medicale a Ministerului Afacerilor Interne.

A precizat că potrivit certificatului-deciziei medicale nr.78 din 02.06.2024 eliberat de Comisia Medicală Centrală a IMSDP SM al MAI cetățeanului Dahina Sergiu i-a fost stabilit diagnosticul: *****. Anemie postoperatorie gr. I, au fost contractate în timpul/în legătură cu îndeplinierea serviciului în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Potrivit certificatului de încadrare în grad de dizabilitate nr. ***** din *****, Dahina Sergiu a fost încadrat în grad dizabilitate accentuat, cauza dizabilității afecțiune legată de serviciul militar sau cel special, gradul de dizabilitate fiind stabilit fără termen. Conform Anexei la certificatul de dizabilitate cet. Dahina Sergiu necesită:

- tratament și supraveghere la medicul de familie;
- tratament și supraveghere la specialist de profil cardiochirurg, cardiolog;
- reabilitare medicală;
- program de muncă cu evitarea surmenajului fizic.

A menționat că pierderea capacității de muncă a lui Sergiu Dahina este între 60 % - 75 % respectiv cuantumul indemnizației unice constituie: 1 057 252,5 lei. Această sumă urmează a fi achitată de angajator adică Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de Poliție Cahul. Totodată, a solicitat și repararea prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei.

Sergiu Dahina a activat în cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul din anul 2012 și până la 14.11.2024 când raporturile de serviciu au încetat ca urmare a încadrării în grad de dizabilitate ca urmare a contractării la locul de muncă a bolii profesionale.

A indicat că are familie și copii la întreținere, iar angajatorul nu a binevoit să îi achite nici indemnizația unică și nici măcar compensația lunară prevăzută de lege.

A specificat că diagnoza stabilită și consecințele acesteia sunt destul de complicate, iar probe suplimentare vor fi prezentate instanței de judecată în timpul procesului. A considerat că paguba morală în mărime de 500 000 lei va fi o sumă rezonabilă pentru aceste categorii de cauze.

A solicitat încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de Poliție Cahul în beneficiul reclamantului Dahina Sergiu a indemnizației unice în mărime de 1 057 252,5 lei conform art. 18 a Legii nr.l86 din 10.07.2008 securității și sănătății în muncă; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de Poliție Cahul în beneficiul reclamantului Dahina Sergiu a prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior la data de 02 iulie 2025, 07 iulie 2025 și 18 iulie 2025 Sergiu Dahina, reprezentat de avocatul maxim Todorov a depus cereri de chemare în judecată concretizate solicitând în final încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de Poliție Cahul în beneficiul reclamantului Dahina Sergiu a indemnizației unice în mărime de 901 470 lei conform art. 18 a Legii nr.l86 din 10.07.2008 securității și sănătății în muncă; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de Poliție Cahul în beneficiul reclamantului Dahina Sergiu a prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Argumentele participanților în cadrul ședinței de judecată.

În ședința de judecată, *reprezentantul reclamantului avocatul Maxim Todorov* a susținut pe deplin cele expuse în conținutul cererii de chemare în judecată în sensul formulat, solicitând admiterea integrală a acțiunii cu concretizările făcute ulterior, în sensul încasării din contul Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de Poliție Cahul în beneficiul reclamantului Dahina Sergiu a indemnizației unice în mărime de 901 470 lei (nouă sute unu mii patru sute șaptezeci lei), conform art. 18 a Legii nr.186 din 10.07.2008 securității și sănătății în muncă și repararea prejudiciului moral.

În ședința de judecată, *reclamantul Sergiu Dahina* nu s-a prezentat, procedura de citare fiind legal îndeplinită, totodată, acesta fiind reprezentat de *avocatul Maxim Todorov*, prin urmare, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Reprezentantul pârâților Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul de Poliție Cahul, Marina Bîrlea, a depus la data de 08 iulie 2025, referință care în ședința de judecată a susținut-o integral.

În motivarea referinței a indicat că, nu este de acord cu cererea de chemare în judecată înaintată de către reprezentantul reclamantului Dahina Sergiu, avocatul Todorov Maxim și solicită respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată în virtutea temeiurilor de drept și de fapt ce urmează.

A specificat că Dahina Sergiu a activat în cadrul organelor afacerilor interne începând cu anul 2006.

A menționat că, conform Certificatului-deciziei medicale nr.78 din 5 februarie 2024 eliberat de Comisia Medicală Centrală a IMSDP SM al MAI cet.Dahina Sergiu i-a fost stabilit diagnosticul: ***** Anemie postoperatorie gr.I, *au fost contractate în timpul/în legătură cu îndeplinirea serviciului în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.*

A susținut că prin Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr.l 12ef.din 15 martie 2024 au fost încetate raporturile de serviciu al angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului de poliție Cahul, comisar Dahina Sergiu în temeiul art.38 alin.(l) lit.e) și alin.(3) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu achitarea compensației bănești pentru concediile de odihnă anuale neutilizate și a indemnizației unice în conformitate cu art.49 alin.(2) din Legea nr.288/2016, baza emiterii lui fiind Certificatul-decizie medicală nr.78 din 5 februarie 2024 eliberat de Comisia Medicală Centrală a IMSDP SM al MAL.

Ulterior, prin Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr.289ef.din 14 iunie 2024 cu privire la procedurile de personal în privința angajaților Inspectoratului General al Poliției și subdiviziunilor subordonate acestuia, a fost modificat pct.l din Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliție nr.I12ef.din 15 martie 2024, prin completarea la final cu sintagma ”și a compensației lunare în conformitate cu art.67 alin.(5) din Legea nr.288/2016”, baza emiterii lui fiind cererea lui Dahina Sergiu din 5 iunie 2024.

A mai adăugat că prin Certificatul de încadrare în grad de dizabilitate nr.***** din 23 mai 2024, eliberat de către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă a Ministrului Muncii și Protecției Sociale, lui Dahina Sergiu i-a fost stabilit grad *accentuat* de dizabilitate, de la 26 martie 2024 fără termen.

A subliniat că, la încetarea raportului de muncă Inspectoratul General al Poliției prin intermediul Inspectoratului de poliție Cahul i-a achitat lui Dahina Sergiu o indemnizație unică în suma de 13 350, 00 lei, fapt ce se confirmă prin Certificatul nr.34/26-8128 din 8 iulie 2025 eliberat de Inspectoratul de poliție Cahul, acest fapt rezultă din ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr.112ef. din 15 martie 2024 în care este indicat că, Dahina Sergiu beneficiază de indemnizație unică în conformitate cu art.49 alin.(2) din Legea 288/2016.

Referitor la capătul de cerere cu referire la achitarea pagubei morale în sumă de 1 000 000 lei și a cheltuielilor de judecată, solicită de a fi respinse ca fiind neîntemeiate, or, Inspectoratul General al Poliției nu a lezat careva drepturi și interesele ale reclamantului Dahina Sergiu achitându-i indemnizația cuvenită în baza art.49 alin.(2) și compensație lunară conform art.67 alin.(5) din Legea 288/2016.

A solicitat respingerea acțiunii civile la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului Dahina Sergiu, avocatul Todorov Maxim către Inspectoratul General al Poliției prin care solicită anularea încheierii Inspectoratului General al Poliției din 18 aprilie 2025; încasarea indemnizației unice în mărime de 901 470 lei; încasarea a prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei; încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, fiind citat legal, în ședință de judecată nu s-a prezentat și nu a înștiințat instanța despre motivele neprezentării sale, nici nu a depus referință pe cazul dat.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind participanții la proces, studiind cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea din următoarele considerente.

În conformitate cu art.117 alin.(1) Cod de procedură civilă, probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii.

Potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art.121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art.131 alin.(1) Cod de procedură civilă, explicațiile date de părți și intervenienți asupra circumstanțelor care le sunt cunoscute și care au importanță în proces urmează a fi verificate și evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

Potrivit art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea

acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine faptul că, la data de 15 martie 2024, prin Ordinul nr. 112ef din 15.03.2024 au fost încetate raporturile de serviciu al comisarului Dahina Sergiu, conform art.38 alin. (1) lit. e) și alin. (3) din Legea nr.288 din 16.12.2016 (*f.d.16-17*).

La fel în ședința de judecată s-a elucidat circumstanța precum că potrivit certificatului-deciziei medicale nr.78 din 02.06.2024 eliberat de Comisia Medicală Centrală a IMSDP SM al MAI cetățeanului Dahina Sergiu i-a fost stabilit diagnosticul: *****. Anemie postoperatorie gr. I, au fost contractate în timpul/în legătură cu îndeplinierea serviciului în cadrul Ministerului Afacerilor Interne (*f.d.18*).

Potrivit certificatului de încadrare în grad de dizabilitate nr. ***** din *****, Dahina Sergiu a fost încadrat în grad dizabilitate accentuat, cauza dizabilității afecțiune legată de serviciul militar sau cel special, gradul de dizabilitate fiind stabilit fără termen. Conform Anexei la certificatul de dizabilitate cet. Dahina Sergiu necesită: tratament și supraveghere la medicul de familie; tratament și supraveghere la specialist de profil cardiochirurg, cardiolog; reabilitare medicală; program de muncă cu evitarea surmenajului fizic (*f.d.14-15*).

Potrivit Raportului pentru determinarea dizabilității și capacității de muncă la adulți, Nr. R24022840 din *****, în urma rezultatelor evaluării lui Sergiu Dahina i s-a stabilit procentul pierderii capacității de muncă în mărime de 60 %, respectiv procentul păstrării capacității de muncă s-a stabilit a fi 40 % (*f.d.41*).

În acest sens, reprezentantul reclamantului a prezentat cerere de concretizare prin care solicită încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de Poliție Cahul în beneficiul reclamantului Dahina Sergiu a indemnizației unice în mărime de 901 470 lei după formula de calcul 15 024,5 lei x 60%.

În conformitate cu art.43 alin.(1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, *orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiţii echitabile şi satisfăcătoare de muncă, precum şi la protecţia împotriva şomajului. Salariaţii au dreptul la protecţia muncii. Măsurile de protecţie privesc securitatea şi igiena muncii, regimul de muncă al femeilor şi al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repaosul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiţii grele, precum şi alte situaţii specifice.*

În conformitate cu art.5 alin.(3) Cod civil, *nu se admite aplicarea prin analogie a normelor care limitează drepturile civile sau care stabilesc răspundere civilă.*

În conformitate cu art. 1998 alin. (1) din Codul civil, *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial,*

iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Potrivit art. 2007 alin. (1) din Codul civil, *prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancţiune contravenţională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunităţii; c) acţiuni sau inacţiuni care au dus, după caz, la: – constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăţilor fundamentale ale unei persoane şi dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; – pronunţarea unei hotărâri de către o instanţă judecătorească naţională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.*

În conformitate cu art. 2029 din Codul civil, *despăgubirea pentru salariul sau venitul ratat se stabileşte pe baza venitului mediu lunar net din muncă sau altă activitate a persoanei vătămate din ultimul an înainte de pierderea sau reducerea capacităţii sale de muncă ori, în lipsă, pe baza venitului lunar net pe care l-ar fi putut realiza, ţinîndu-se seama de calificarea profesională pe care o avea sau ar fi avut-o la terminarea pregătirii pe care era în curs să o primească. Cu toate acestea, dacă persoana vătămată face dovada posibilităţii obţinerii unui salariu sau venit mai mare în baza unui contract încheiat în ultimul an, iar acesta nu a fost pus în executare, se va ţine seama în determinarea despăgubirii de aceste venituri. Dacă persoana vătămată nu avea o calificare profesională şi nici nu era în curs să o primească, despăgubirea va fi egală cu suma brută a salariului minim pe ţară stabilit de Guvern.*

Conform art. 2036 alin. (1) şi (3) din Codul civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte, ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.*

Conform art.9 alin.(1) al Legii securității și sănătății în muncă nr.186 din 10 iulie 2008, *angajatorul este obligat să asigure securitatea şi sănătatea lucrătorilor sub toate aspectele ce țin de activitatea desfăşurată.*

Conform art.18 alin.(1), (5)-(7) din Legea securității și sănătății în muncă nr.186XVI din 10 iulie 2008, *lucrătorului căruia i s-a evaluat procentul capacității de muncă păstrată ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale i se plăteşte, din contul unității care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru boala profesională, pe lângă despăgubirea stabilită de lege, o indemnizație unică, luându-se ca bază salariul mediu lunar pe țară, pentru fiecare procent de pierdere a capacității de muncă, dar nu mai puțin de un salariu anual al accidentatului. Indemnizaţia unică se plăteşte persoanelor care au dreptul la aceasta de către unitatea care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru boala profesională, în modul stabilit de Guvern. În cazul în care unitatea nu dispune de mijloacele respective, plata indemnizaţiei unice se efectuează, în baza hotărîrii instanţei judecătoreşti, din contul oricăror bunuri sau mijloace ale unităţii. Litigiile ce ţin de achitarea indemnizaţiei unice se examinează de către instanţa judecătorească.*

Conform pct.7 din Hotărârea Guvernului nr. 513 din 11.08.1993, *cuantumul indemnizației unice pentru angajații. cărora li s-a atribuit un anumit grad de pierdere a capacității de muncă în urma unui accident de muncă sau a unei afecțiuni profesionale, se determină din calculul unui salariu mediu lunar valabil în Republica Moldova pe luna premergătoare lunii pierderii capacității de muncă pentru fiecare procent de pierdere a capacității profesionale de muncă, dar nu mai puțin de un salariu mediu anual al accidentatului*.

Conform art. 16 a Legii nr.60 din 30.03.2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, *dizabilitatea la persoanele adulte se determină pornind de la gravitatea deficiențelor funcționale individuale provocate de afecțiuni, defecte, traume care conduc la limitări de activitate şi restricții de participare exprimate în raport cu solicitarea socioprofesională (păstrarea capacității de muncă) şi este de trei grade: severă, accentuată şi medie. Păstrarea capacității de muncă se evaluează în procente, cu un interval procentual de 5%: c) dizabilitatea medie se caracterizează prin deficiențe funcționale medii provocate de afecțiuni, defecte, traume care conduc la limitări de activitate şi restricții de participare, iar capacitatea de muncă este păstrată într-un interval procentual de 45-60%.*

Conform pct.61 din Ordinul MAI nr.343 din 08.07.2022 privind aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea și efectuarea expertizei medicale în cadrul Ministerului Afacerilor Interne: „în cazul maladiilor, Comisia aprobă decizii cu următorul conținut: „1. Boala a fost contractată în timpul/în legătură cu îndeplinirea serviciului în Ministerul Afacerilor Interne: a. dacă boala a apărut la

persoana supusă examenului medical în perioada serviciului în cadrul MAI sau dacă maladia, apărută pînă la angajarea în serviciu în cadrul MAI a evoluat în perioada activității de serviciu, încît a dus la limitarea aptitudinii sau a cauzat inaptitudinea (inclusiv temporară) pentru activitatea de serviciu în MAI și în cazul decesului angajatului, în modul stabilit de lege. 2. Boala nu a fost contractată în timpul sau în legătură cu îndeplinirea obligațiunilor de serviciu în Ministerul Afacerilor Interne - dacă boala a apărut la persoana supusă expertizei medicale pînă la angajarea în cadrul MAI și în perioada exercitării serviciului nu a modificat aptitudinea pentru serviciu în cadrul MAI.

Reieșind din cumulul probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, în raport cu normele legale menționate supra, instanța de judecată ajunge la concluzia că reclamantul Sergiu Dahina este îndreptățit de a solicita compensarea indemnizației unice proporțional procentului de pierdere a capacității de muncă din contul fostului angajator la Inspectoratul de Poliție Cahul și Inspectoratul General al Poliției.

Or, soluția judecătorească sus-indicată se întemeiază pe constatările cu privire la existența unei boli profesionale, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, fiind catalogat de către Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă ca fiind cauza dizabilității „Afecțiune legată de serviciul militar sau cel special" gradul de dizabilitate fiind accentuat, în urma căruia, reclamantul și-a pierdut capacitatea de muncă în proporție de 60%.

În partea ce ține de cuantumul indemnizației unice ce urmează a fi achitată în beneficiul reclamantului, instanța va lua în considerație datele Biroului Național de Statistică, și anume cuantumul salariu mediu lunar pe țară pentru trimestrul IV a anului 2024 este de 15 024,5 lei.

Astfel, instanța de judecată constată că antrenarea răspunderii părții pârâte la existența unei boli profesionale, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu a fost dovedită, reclamantului fiindu-i redusă capacitatea de muncă în proporție de 60%, iar conform calculului ce derivă din prevederile legale menționate rezultă că, indemnizația unică pentru reducerea capacității de muncă constituie suma de 901470 lei (60% x 15024,5) – aceasta fiind suma indemnizației unice pentru reducerea capacității de muncă.

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite cerința formulată de către Sergiu Dahina, cu privire la încasarea indemnizației unice pentru pierderea capacității de muncă, prin încasarea în mod solidar, de la Inspectoratul de Poliție Cahul și Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul lui Sergiu Dahina, suma de 901 470 (nouă sute unu mii patru sute șaptezeci) de lei, cu titlu de îndemnizație unică proporțional procentului de pierdere a capacității de muncă.

Cu referire la cerința de încasare din contul pârâților în beneficiul reclamantului a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, instanța reține următoarele.

În conformitate cu art.2036 din Cod civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.*

Obligarea angajatorului la plata prejudiciilor morale este reglementată expres prin art.329 din Codul muncii, care prevede că, *angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părţi. Litigiile şi conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluţionează de instanţa de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.*

Pentru a angaja răspunderea patrimonială pentru daune morale este necesar să se dovedească elementele răspunderii civile, respectiv fapta ilicită a angajatorului, prejudiciul şi legătura de cauzalitate.

Adică, angajatorul este obligat, în temeiul normelor şi principiilor răspunderii civile contractuale, să îl despăgubească pe salariat în situaţia în care acesta a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în legătură cu îndeplinirea obligaţiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci.

În sensul art.332 Codul muncii, regula este că *cererea scrisă a salariatului privind repararea prejudiciului material şi celui moral se prezintă angajatorului. Angajatorul este obligat să înregistreze cererea respectivă, s-o examineze şi să*

emită ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) corespunzător în termen de 10 zile calendaristice din ziua înregistrării acesteia, aducîndu-l la cunoştinţă salariatului sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepţionării/înştiinţării. Dacă salariatul nu este de acord cu ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) angajatorului sau dacă ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) nu a fost emis în termenul prevăzut la alin.(1), salariatul este în drept să se adreseze cu o cerere în instanţa de judecată pentru soluţionarea litigiului individual de muncă apărut (titlul XII).

Astfel, instanța notează că prin cereri scrise la data de 16.04.2025 și 29.04.2025 Dahina Sergiu a solicitat achitarea indemnizației unice, compensației lunare și repararea prejudiciului moral. Prin încheierea din 18.04.2025 a fost respinsă cererea depusă de Dahina Sergiu pe motiv că avocatul Todorov Maxim putea depune cererea doar prin procură, iar mandatul avocatului nu poate confirma împuternicirile.

La fel, prin cererea prealabilă depusă la 22.04.2025 s-a solicitat Inspectoratului General al Poliției anularea încheierii din 18.04.2025 prin care a fost respinsă cererea depusă de Dahina Sergiu: achitarea indemnizației unice conform art. 18 a Legii nr.186 din 10.07.2008 securității și sănătății în muncă; achitarea prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei.

În conformitate cu art.2037 Cod civil *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.*

În speță, reclamantul este îndreptățit de a pretinde repararea unui prejudiciu moral în urma suferințelor rezultate din reducerea capacității de muncă.

Paguba care este cauzată individului prin vătămarea unui interes personal nepatrimonial reprezintă un prejudiciu moral.

Evaluarea prejudiciului moral nu presupune determinarea prețului suferințelor fizice și psihice, care sunt inestimabile, ci aprecierea multilaterală a tuturor consecințelor negative ale prejudiciului și a implicațiilor acestora pe toate dimensiunile vieții sociale ale persoanei vătămate. Trebuie să se aprecieze ce a

pierdut persoana vătămată pe plan fizic, psihic, social, profesional și familial atât pentru moment, cât și pentru viitor.

La determinarea compensației pentru prejudiciul moral trebuie să se țină cont de importanța valorii morale lezate pentru persoana vătămată. În cazul suportării unui prejudiciu moral fiecare persoană vătămată acordă o considerație diferită valorilor lezate. Persoana vătămată apreciază acele valori sau activități, care îi satisfac anumite necesități sau aspirații.

Cuantumul compensației acordate depinde și de durata menținerii consecințelor vătămării. Prejudiciile morale pot fi temporare sau permanente. Leziunile sau vătămările permanente sunt resimțite de persoana vătămată toată viața, considerent din care acestea sunt mai grave. Intensitatea durerilor fizice sau psihice, de asemenea, pot determina cuantumul despăgubirii.

Stabilind cuantumul compensației pentru prejudiciul moral, instanța de judecată ține cont de măsura în care această compensație poate acorda persoanei vătămate o anumită satisfacție.

Despăgubirea are și rolul unei satisfacții oferite persoanei vătămate, care prin intermediul sumei alocate poate să procure altă satisfacție agreabilă, capabilă să înlocuiască pierderea suferită.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, în speță, reclamantul, suferă de o boală care a fost contractată în timpul sau în legătură cu îndeplinirea serviciului în Ministerul Afacerilor Interne, care i-a afectat capacitatea de muncă fiindu-i stabilit grad de dizabilitate accentuat.

La stabilirea prejudiciului moral, instanța de judecată ține cont de probele prezentate în suportul cerinței respective, consecințele suportate de reclamant în rezultatul contractării bolii (durerea, suferința și rănile fizice și psihice; sentimentul de anxietate, stres și neliniște; sentimentul de neputință; sentimentul de frustrare, nedreptate și umilință; starea de frică și incertitudine de lungă durată; perturbare a vieții; diminuarea reputației; pierderea de oportunitate).

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia admiterii parțiale a pretenției cu privire la obligarea pârâților să-i compenseze prejudiciul moral reclamantului, prin dispunerea încasării din contul pârâților în beneficiul reclamantului, a sumei în mărime de 40 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Cu privire la pretenția reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța reține următoarele.

În conformitate cu art. 84 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii

care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Instanța de judecată reține că reclamantul a solicitat recuperarea cheltuielilor de judecată și anume cheltuielile privind achitarea taxei de timbru.

Dat fiind faptul că Sergiu Dahina la depunerea cererii de chemare în judecată a achitat taxa de timbru, instanța de judecată în temeiul art. 84 și 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă va încasa în mod solidar, de la Inspectoratul de Poliție Cahul și Inspectoratul General al Poliției, beneficiul lui Sergiu Dahina, suma de 200 lei cu titlu de taxa de timbru achitată la depunerea acțiunii.

Din considerentele menționate supra, instanța de judecată ajunge la concluzia admiterii parțiale a acțiunii cu încasarea în mod solidar, de la Inspectoratul de Poliție Cahul și Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul lui Sergiu Dahina a sumei de 901 470 de lei cu titlu de îndemnizație unică proporțional procentului de pierdere a capacității de muncă, suma de 40 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 200 lei cu titlu de taxa de timbru achitată la depunerea acțiunii. În rest, acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 236, 238-241 și 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial acțiunea depusă de către Sergiu Dahina împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului de Poliție Cahul, intervenientul accesoriu Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă cu privire la încasarea indemnizației unice și repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează, în mod solidar, de la Inspectoratul de Poliție Cahul și Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul lui Sergiu Dahina, suma de 901 470 (nouă sute una mie patru sute șaptezeci) de lei, cu titlu de îndemnizație unică proporțional procentului de pierdere a capacității de muncă.

Se încasează, în mod solidar, de la Inspectoratul de Poliție Cahul și Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul lui Sergiu Dahina, suma de 40 000 (patruzeci mii) de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Se încasează, în mod solidar, de la Inspectoratul de Poliție Cahul și Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul lui Sergiu Dahina, suma de 200 (două sute) lei cu titlu de taxa de timbru achitată la depunerea acțiunii.

În rest, acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Natalia Pasat